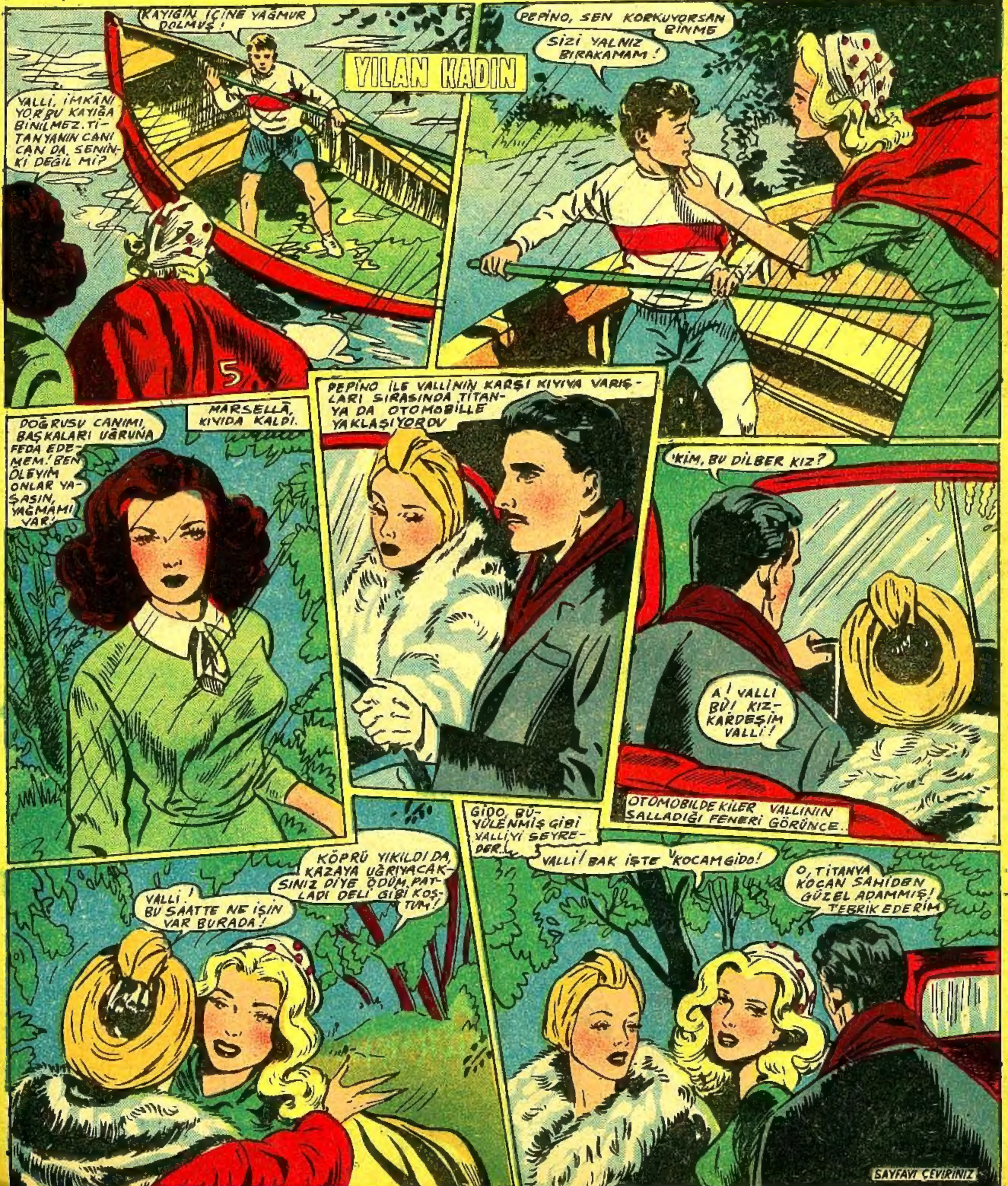

BINBIR ROMAN

Cilt : 1 - Sayı : 5 - 25 Kuruş

16 - Haziran - Çarşamba - 1948

TITANYA KOCASININ YAKLI'YE HAYRAN HAYRAN BAK-
MASINA FENA HALDE KIZAR...

HAYDI YALLI, BURADA SIRILSIKLAM OLACAĞIZ.. EVDE
DE BİRBİRİNİZİ HAYRAN HAYRAN SEYREDEBİLİR-
SİNİZ!

YA, ZATEN KAYIK TA
BEKLİYOR. SİZİN OTO-
MOBİLİ SOFÜR ALIP
KASABAYA GÖTÜRSÜN
BİZ DE KAYIKLA
GİDELİM!

YAĞMUR BÜTÜN
ŞİDDETİLE DE-
VAM EDİYOR. BİR-
LİKTE SUKENARİ-
NA BELİYORLAR.

BU TAHTA PARÇA-
SINA CANIMI KATIYYEN
EMANET ETMEM!

YOK, MAT-
MAZELTİ-
TANYA.. ME-
RAK ETMEYİN
SAĞLAMDIR!

SEN PEPİNO DEĞİLMİSİN? KÜÇÜKKEN
BANA BU KAYIKTA YAPMADIĞINI KO-
MAZDIN!

TITANYA, ÖNCE BEN GEÇE-
YİM. SONRA KAYIĞI GERİ GÖN-
DERİP SENİ ALDIRTAYIM!

KAYIK KARŞI KİYYA ULAŞINCA
GİDO DIŞARI ATLADI.

BİRDEN DALLAR ARASINDA BİR HİSİRTİ
OLUR VE, GİDONUN KARŞISINA BİR KARALTI
ÇIKAR

KİM VAR ORADA?

YA SİZ KİMSİNİZ?

AFERİN SANA PEPİNO! HAYDİ
GİT, SİMDİ BAYANLARI GETİR BA-
KAYIM!

GİDO ÇAKMAĞINI ÇAKINCA
MARSELLA İLE KARŞILAŞMIŞTI!
BİRBİRLERİNİ DERHALTANIMIŞLAR-
DI. BİR AN.. HEYECANLI BİR SES-
SİZLİK HÜKÜM SÜRDÜ.

SEN HA? AYLANDIR BEKLEDİĞİM
SEN? HİÇ UNUTAMADIM SEN!
HATIRLIYOR MUSUN? BİR KERE DA-
HA KARANLIKLARDA KARŞIMA ÇIK-
MIŞTIN?
YİNE GELECEĞİNİ BİLİYORDUM
SENİN!

ARKASI VAR

ISSIZ DEĞİRMEN

Nakleden: Oğuz Turgut

Polis memuru Filips'e, Novok'daki eski değirmen harabesini bir gözden geçirmek ödevini vermişlerdi.

Civar kasaba ahalisi arasında, göyle böyle altı aydır dolayan şayialar okadar kulak doldurucu idi ki, dedikoduların Parlâmentoya aksetmesinden çekinen dahiliye nazırı, şu harabenin bir iyi aranıp taranmasını emretmişti.

Müfettiş Robertson kelli ferli bir adamdı. Cinayetlere dair gazetelerde çıkan resimlerde daima ön safta bulunur ve polislin heybetini temsil ederdi. Müfettiş, kendisine tavsiye edilen Filips'i karşısına çağırıp da beti benzi sararmış, hasta suratlı, zayıf bir delikanlı görünce bayağı hayal sukutuna uğramıştı. Bir müddet Filips'le konuştu. Baktı ki karşısındaki genç, görünüşüne rağmen hiç de öyle yabana atılacak bir adam değil...

Birlikte bu değirmen meselesiyle ilgili dosya üzerinde araştırmalar yaparlarken Novok civarındaki değirmenden zaman zaman bazı insanların kaybolduğu neticesine vardılar. Değirmene girenin bir daha çıktığı görülüyor gibiydi. Civar halk dehşet içinde kalmıştı ve geceleri bu metruk binadan feryatlar duyulduğu, zaman zaman binada ışık görüldüğü iddia ediliyordu. Hatta bir köylü, değirmen yakınlarında bir fundalıkta kanlı birtakım paçavralar da bulmuştu.

Şimdi polislin bilmek istediği de buydu: Sahiden bu değirmende bir şeyler dönüyor, birtakım kanlı cinayetler mi işleniyordu? Zaten şu son altı ay içinde beş kişi kaybolmuş ve en ufak bir izlerine bile raslamak mümkün olmamıştı.

Filips, bu beş kişinin kimin nesi oldukları ve tanıdıkları hakkında tahkikat yaptı. Eğer beşinin birden müştereken tanıdıkları bir ad bulursa şüphelerini o isim üzerinde teksif edecekti. Fakat bu araştırma, hiç ummadığı bir netice verdi. Kaybolan beş adam Kolins, Makferson, Murrey, Glin ve Tomson adlarında, beşi de polis tarafından harıl harıl aranan kanlı katiller değil miydi? Bunların kaybolmaları, olsa olsa polise yakalanmamak için memleketten dışarı sığınmak şeklinde olabiliirdi. Yoksa her hangi bir tuzağa kurban düşmüş olmalarına imkân yoktu.

Maamafih genç memur, yine de ihtiyata riayet etmiş olmak için bu beş adamın polis dosyasındaki fotoğraflarından birer tanesini yanına almıştı. Zaten tahkikatını ilerlettiği zaman bu beş haydudun bir çete halinde çalışmış olduklarını ve hemen hepsinin aynı tarihte ortaklıkta görünmez olduklarını da meydana çıkarmıştı, ki böylece bu iş de kendi başına, aynı derecede merak uyandırıcı bir mahiyet arzeder oluyordu.

Gerçi hiçbir şey, kayıp beş haydutla değirmen harabesini bir araya getiriyor değildi ama Filips'in içinden bir ses, bu iki şey arasında sıkı münasebetler olduğunu tekrarlıyor gibiydi. Onun için, genç polis hafiyesi gideceği Novok kasabasında kimsenin kendinden şüphelenmemesini iyice aklına koymuştu. Bu da ancak güzel bir kıyafet değiştirmek ile kabil olabiliirdi. Filips, öteberi, ayna, çanak çömlek, çakı vesale satan seyyar satıcılar kıyafetine girdi.

Bulutlu ve berbat bir kasım günü Novok'a vardı. İlk işi, kasaba jandarma karakoluna uğrayıp kendini kaydettirmek oldu. Karakol-

dan çıkarken, içeride hâlâ kahkahalar çınlıyordu. Jandarmalar Filips'i pek neşeli, hattâ biraz da kaçık bulmuşlar, bir hayli gülmüşlerdi.

Şirtında heybesi, ev ev dolastıktan sonra kasabanın ufak misafirhanesine gidip bir oda tuttu. Ve öğleye kadar gezmesiyle bir hayli şey öğrenmiş bir halde öğleden sonra da şöyle bir değirmen civarını gözden geçirmeğe karar vererek yola çıktı.

Civar, ormanlıktı. Değirmen harabesine varan yolun iki yanını da sık ağaçlar bürümüşü. Etrafta başka hiçbir bina yoktu ve değirmen harabesini görmek de kabil olmuyordu... Denildiğine göre değirmenin eski kapıcısı Farner, hâlâ orada yaşamaktaydı.

Filips, bu adamı, şöyle bir gözden geçirmeği iyice aklına koydu. Değirmenin kapısına yanaşarak zili çekti. Az sonra adım sesleri duyuldu. Ağır kapı gacırdıyarak açıldı ve Filips, kendine pek şüpheli bakan bir ihtiyarla karşılaştı:

— Çakılar, çanaklar, aynalar, taraklar...

Diye malını sıralayıp içeriye girecek olduysa da ihtiyar ayağıyla bir tekme atarak:

— Haydi be! Defol bakayım! diye aksilendi.

Lâkin aynı anda Filips'in baygın bir halde, önce kendi üstüne, sonrada yere yıkılıverdiğini gördü.

— Hay Allah kahretsin! Bayıldı! dedi. Saralı mıdır, nedir?

Kapıcı Farner, Filips'i, çekip kapıcı dairesinin mutfağına kadar sürüdü. Orada delikanlıya birkaç konyak sundu ve kendine geldiğini görünce:

— Yallah! dedi. Çabuk defol git. Bir daha buralara uğrayayım deme!

Polis hafiyesi hem uzaklaşıyor, hem de kendi kendine düşünüyor: «Ben bayılma numarası yapıp herifin üstüne doğru yıkılırken elini arka cebine götürecekti. Demek üstünde silah taşıyor!»

Mutfakta gördüğü şeyleri aklında evirip çeviriyordu. Tam konyağı içerken, ocağın yanındaki büyük odun sandığının içinde boğuk bir zil sesi duyar gibi olmuştu.

O gece, handa akşam yemeğini yedikten sonra karanlıktan istifade ederek sessizce değirmene yöneldi ve koca binanın arka tarafını da bir dolayarak, kapıcıya görünmeden oradan girmenin imkânı olup olmadığını araştırdı.

Fabrikanın bahçe duvarı yakınında bir ağaç görünce hemen tırmandı. Yapraklar arasında sindi ve bekledi. Bu bekleyiş boşuna olmadı. Biraz sonra değirmenin pencere-lerinden birinin açıldığını ve içeriye ışık sızdığını gördü. Hatta bir masanın üstünde yarı yarıya soyulmuş bir adam da gözüne çarpar gibi olmuştu. Sonra, pencere yine kapandı.

Filips'in bütün kuşkuları kabarmıştı. Ağaç dalında ilerliyerek bahçe duvarına kaydı ve oradan da sessizce aşağı atılıp avluyu sürtüne sürtüne geçerek arka tarafına yanaştı.

Yavaş yavaş yürürken birden, ufak bir kapiya geldi. Yoklayınca, kapının kilitlenmemiş olduğunu gördü, sessizce açtı ve zifiri karanlık bir koridora girdi. Fakat bir, iki adım henüz atınca, ihtiyatla durakladı. Ayağının biri boşa gitmişti. Az kalsın bir delikten aşağıya uçuyordu. Kendi kendini zorlukla tutabilmişti, ki birden kulağına birtakım

Filips, ayaklarından tepe aşağı tavana asılmıştı ve meşin bir kırbaçla bayılasıya döğülmüştü.

sesler çalındı. Aşağıdan, karanlıktan doğru biri:

— Artık bu iş fazla uzadı Murrey! diyordu. Burada bir hafta daha kalamam... Otura otura şişmanladım...

Bir başka ses cevap verdi:

— Haklısın Makferson! Ben de baktım bu hayattan. Nedir bu altı aydır çektiğimiz? Kodese girssek daha iyiymi.

(Sonu 4 üncü sayfada)

Ölüm TİMARHANESİ

Yazan : Edvard Brooker

Çevirenler : İ. ve T. Karamahmut

teki sırtarak:
— Şey, dedi, sadece öğrenmek için sordum. İnsanın bu akıl hastahanesinde çok dikkatli olması lâzımdır da...
— Ya, öyle mi? Nedenmiş o bakayım?
— Canım bunu sormıya lüzum var mı? Bir sürü deli arasında akıllıyı seçmek az mı iştir? Zaten burada akıllı geçinenlerin çoğu kaçıktır ya...
— Sen bu lâfları ne diye ediyorsun bakayım? Benim bunlarla

demedim ya... Dikkat edin işte... Neyse, bana müsaade vakit çok geçti...
Delikanlı kogerak uzaklaşmaya başlamıştı. Muavin Smit, kendi kendine söylendi: «Her şeye burnunu sokuyor... Fazla şımartmışlar... İlk fırsatta şuna haddini bildirmeli!»
Polis memuru tekrar başhekim vekili doktor Rusel'in odasına girdiği zaman doktor:
— Nasıl?, dedi. Üç hastayı gör-dünüz mü?

ne:
— Yalnız benim de sizden öğrenmek istediğim bir şey var. Butler meselesi ne âlemde? Bana kalırsa iz bırakmadan ortadan kaybolacağına inanmıyorum...
— Butler zannettiğiniz âdi haydutlardan değildir. Gayet zeki ve kurnaz bir adamdır. Ama her şeye rağmen yakayı ele verirdi ya... Ne çare ki kendisine yardım edildi ve ediliyor, Hem bu yardım hastahane-nizden yapılıyor...

— Siz, dedi hepiniz bir sürü bu-dalaymışsınız meğerse... İktidarsız herifler!.. Anladınız mı?

— Evet efendim.
— Burada, karşımda dikileceğine git de işine bak!
— Emredersiniz patron.
Memur selâm vererek odadan çıkarken muavin söyleniyordu:
— Ammada iş? Uykularım kaçtı. Uyuyamaz oldum. Bu belâya girdiğimden beri rahatım huzurum kaç-tı.

Pardesüsünü giyerek dışarı fır-ladı. Derin derin nefes aldı. Biraz oturup zihnini toparlamak için bir sıra ararken yavaş yavaş yürüdü.
Yağmursuz fakat karanlık bir ge-ce idi. Gökte tek bir yıldız yoktu.
Birdenbire durdu. Kulağına fısıltı halinde birtakım sesler geliyordu. Nefesini keserek dinledi. Bu sesler, yabancı gelmiyordu ama şimdi pek seçemiyordu. Dinlemeğe koyuldu. Fakat konuşanlardan birinin erkek, ötekini kadın olduğu belliydi. Erkek:

— Ben size bu gece için söyle-miştim... diyordu.

Kadın sesi cevap verdi:
— Öyle delilik olur mu? Polis safi göz kesilmiş her tarafı kollıyor. Bir yakalanırsak mahvoluruz...

— Polis farkına bile varmaz... Onu bu gece çıkarmak lâzım... Da-ha münasip zaman bulamayız!

— Ben böyle işe yardım edemem doğrusu...

— O halde ben de tek başıma hallederim!..

Bunu müteakip aksi istikamette uzaklaşan bir ayak sesi duyuldu. Sonra hafiye kendisine doğru yak-lasan bir gölge seçerek olduğu yer-de sindi. Adam tam kendi önüne geldiği zaman bir ok gibi fırlıya-rak üzerine atıldı ve hemen yere serdi. Bir, iki adım sürükledikten sonra lâmbasını çıkararak herifin yüzünü aydınlatınca şaşkınlıkla söylenmekten kendini alamadı:

— Vay! Vay! Vay! Muhterem, pardon, haşmetli İmparator Neron hazretleri firar hazırlıklarıyla meş-gul oluyorlar demek? Konuştuğunuz kadın kimdi bakalım majeste?
— Aman Allah aşkına susun. Aksi halde bütün projelerimi mah-vedersiniz.

— Neymiş o projeler acaba?

— Canım bilmemezlikten gelme-yin!.. Şimdi Romayı ateşe verece-ğim!

— Mükemmel, mükemmel majes-te... Fakat ben de zati haşmetane-lerine haber vereyim ki nazik bi-leklerine şu çelik bilezikleri geçir-medem kendimi rahat hissedemiye-ğim!

Bunu söyliyerek kelepçeleri al-mak için elini cebine attı. Fakat tam bu sırada arkasından doğru a-ğır bir şeyle başına şiddetle vurul-du. Smit'in yakaladığı adamı bı-rakmasıyla, baygın, çimenlerin üstü-ne yuvarlanması bir oldu.

Bereket yediği sille muavinin ya-ralamamış, sadece kendinden geçir-mişti. Bir, iki dakika süren baygın-lıktan sonra yavaş yavaş kendine geldi ve başını oğuşturarak:

— Amma da gafil avlandım.. de-mekten kendini alamadı.

(Arkası var)

"Ben adamın gözünden herşeyi anlarım. Benim anlamadığım şey yok-tur!"

ne alâkam var?
— Böyle lâf olur mu? Mademki polis hafiyesisiniz her şeyi bilmeniz lâzım!..

— Ya!.. Demek her şeyi bilmem lâzım öyle mi? O halde işe senden başhyalım... Senin ne işin var bu-ralarda bakayım?

— Benden boşuna şüphelenme-yin Mister!.. Galiba beni tanımyor-sunuz. Ben hastahânenin süt müte-ahhidinin adamıyım? Dayım Ek-hampton'da sütçüdür. Sütleri ben getiririm.

— Adın ne senin delikanlı?

— Erik!

Çocuğun konuşması, hafiye-yi herşeyi kuşkulandırıyor, hem de hoşu-na gidiyordu.

— Benim polis memuru olduğumu nereden anladın? diye sordu.

— Ben adamın gözünden anla-rım!

— Maşallah pek anlayışsın?

— Tabii ya!.. Beni daha neler an-larım neler... Meselâ şu on üç nu-maralı kovuştaki deliye dikkat ed-in?

Smit hemen sordu:

— Nesine dikkat edeyim?

— Canım ben de modaya uygun giyinip giyinmediğine dikkat edin

— Gördüm bayım!.. Üçü de ada-makıllı kaçık... Biri Roma impara-toru imiş, öteki bilmem hangi şa-irmiş... Bir diğeri de Şerlok Hol-mesin ta kendisiymiş...

— Öyledir. Zavallıların akli mu-vazeneleri yerinde değil... Zaten bu-rada bulunmalarının sebebi de bu.

Smit, bir an durduktan sonra:

— Şu on üç numaralı kovuştaki hastanın illeti nedir? Onu merak e-di-yordum... dedi.

— Anlatması biraz zor... Bu has-talık çoğu defa gençlikte olur. İrsi gibi bir iletir. İnsan kendi şahsi-yetini unuttur ve yalnızlık arar...

— Cakson'un illeti bu mudur?

— Henüz kat'i bir şey söylene-mez... Kendisini uzun müddet mü-şahede altında tutmamız lâzım ge-lecek!

— Peki siz bu hükümlere nere-den varıyorsunuz?

— Londra'daki meslekdaşımız doktor Brent'in raporundan öğren-dik.

Muavin bu izahate tegekkür ede-rek kalktığı zaman doktor kendisi-

Akşamın sekizinde hastahane tam bir sessizliğe bürünmüştü. He-men bütün ışıklar sönmüş ve has-talar koşuşlarına çekilmişlerdi. Bütün hastahane yalnız koridorla-rın mavi ve donuk ampulleriyle muavin Smit'in odasındaki lâmba yanmaktaydı.

Muavin, masanın başına oturmuş düşünüyordu. Dudakları arasında sağa, sola yuvarlayıp durduğu sigarasından tembel bir duman yükse-liyordu. Masanın üstündeki sigara tablası izmarit ve oda kesif bir du-manla dolu bulunduğu göre me-murun bu hali bir hayli zamandır devam ediyor olmalıydı.

Kısa bir müddet daha öyle dur-duktan sonra karşısında emirlerini bekleyen polise:

— Şüphe edilecek bir şey görme-diniz mi Kitley? diye sordu.

— Hiçbir şey yok patron.

— Herkes dediğim yerde ya?

— Tabii patron...

Muavin hiddetle yerinden kalka-rak iri yumruğunu masaya indirdi ve:

Tam bu anda Filips'in kafasına, arkadan doğru şiddetle vurulunca zavallı delikanlı kendinden geçerek olduğu yere çöktü. Bu, Farney'di. Yabancıyı görmüş, sessizce ya-naşıp bayılmıştı. Sonra da sırtına alarak dosdoğru mutfaka taşıdı. Bir kanapeye uzattıktan sonra elle-rini sıkıca bağladı ve arkadaşlarına haber vermeğe koştu.

Lâkin Filips hemen gözlerini aç-mıştı. Bağlı ellerin nasıl çözülece-ğini bildirdi. Saniyede ellerini kur-tardı. Doğru, ocağın yanındaki san-

dığa koştu, ki bir de ne görsün?.. İ-çeride bir telefon makinesi duru-yordu. Sessizce makineyi açıp san-trali buldu. Jandarma karakolunu istedi ve yalnız günları söyledi:

— Ben polis müdüriyetinden Fi-lips!.. Şu anda değirmen harabesinde ve haydutların elinde bulunuyo-rum. Derhal gelip binayı sarınız ve içeriye giriniz!..

Telefonu kapatınca ellerinin ba-ğını geçirip yerine uzanıverdi.

Bir saat sonra, yirmi kadar jan-

darma, değirmen harabesini basıp içeriye girdiler. Haydutlardan hiç-biri kaçamadı. Polis hafiyesi Fi-lips'i ayaklarından tepe aşağıya a-sılı bir halde bir odada buldular. Dört haydut, odanın bir kenarında kafaları çekiyor, beşincisi de elin-deki kayış kamçıyla biçare memuru fena halde döğüyordu. Jandarma-lar, bir nevi haydut inî haline geti-rilmiş olan değirmende sekiz kişi daha yakaladılar. Bunlardan biri tanınması diye haydutların yüz-lerini değiştirecek ameliyatları ya-

pan bir sıhhat memuruydu. Bu me-mur, oraya zorla getirilmişti.

Görünüşe göre beş haydut, ya-kalanacaklarını anlayınca Farney'i para ile doyurup değirmene yerleş-mişler ve yüzlerini ameliyatla de-ğiştirip tanınmaz bir hale gelmeden buradan çıkmamaya karar vermiş-lerdi.

Bu işin mahkemesi uzun sürdü ve dosyanın adına da «Haydut Na-kahathanesi» dosyası dendi. Sonra o değirmende bir çocuk hastahanesi açıldığını söylerler...

Yazan: C. C. Cem

Komiser Abdinin kim olduğunu duyup da yüzüne bakanın ağzı açık kalırdı. Onu gördükten sonra emniyet müdürlüğünün en usta memurlarından biri olduğunu kestirebilmek için falcı olmak lâzımdı... Kafasında daima şekilsiz ve soluk bir şapka otururdu. Zayıf, güneşten yannmış keskin hatlı yüzünü, gözlerinden hiç ayırmadığı siyah camlı gözlüklerle, iyice ihtiyarlatmasını bilirdi. Kıyafeti de ona göre idi. Cepleri dolu, upuzun bir ceket ve yapıldı yapıldı ütü yüzü görmediği ne yemin edilebilecek bir pantolon.

Abdiyi görenler, az maaşlı, biraz avare bir tüccar kâtibi sanırlardı. Sabıkalılar da öyle sandıkları için, kendisiyle ilk karşılaşmalarında hiç umursamazlar, fakat sonradan, ağızları yanınca, Hanyayı Konyayı anlarılardı.

Cingöz Ali, son defa kıldığı ceviz yüzünden bizim komiserin eline geçip de deliği boylayınca aklı başına gelmişti ama, iş isten de geçmişti. Ömründe komiserin kurduğu tuzak gibi ustacasını görmemiş, ömründe böyle gafıl bulunup yakayı ele vermemiştir... Hapishanede, başından geçenleri uzun uzun düşündükten sonra kendince, bütün suçun komiserde olduğuna karar vermiş ve çıkar çıkmaz adamakıllı öc almaya andıymıştı.

Saat gecenin tam birinde komiserin telefonu çaldı. Memur, alışkan bir hareketle ahizeye yapıştı ve dinledi. Bir ses, boğuk, kısık ve her halde değiştirilmesine uğraşılan bir ses, telin öbür ucundan şöyle diyordu:

— Komiser bey size mühim bir haberim var.. pek mühim...
— Kim konuşuyor orada?..
— Orası mühim değil canım...
— Allah Allah!.. Bu saatte kimle teşerrüf ettiğimi bilmek istiyorum yahu!..
— Siz onu bırakın da dediğime kulak verin komiser bey. Şu anda, Galatadaki Kuyumcu Parlakyanın mağazasını soyuyorlar.
— Hımm.. siz bunu nereden biliyorsunuz bakayım?..
— Ben tam dükkânın karşısındaki umumî telefon hücresindeyim. Dükkânı soyanlar arasında bir kişi var ki ne zamandır onun peşindesiniz...
— Kimmiş o?..
— Kim olacak Kara Mehmet...
— Vay canına! Durun bakayım, bu dediğiniz doğru mu? Hem siz

kimsiniz canım?

Ama telefon kapanmıştı. Komiser, önce, düşünceli düşünceli burununu kaşdı. Sonra hemen bir daha telefon açıp acele acele bir yerle konuştu. Biraz bekledi. Telefon çalıp da kendisine istediği haber verilince, odadan fırladı ve dosdoğru bahçeye inip garajdan eski püskü motosikletini çıkardıktan sonra bahçenin arka kapısından patırdılar ve gürültülerle çıkıp gitti.

Komiserle, tam evinin karşısındaki meydanın öbür ucunda bulunan telefon hücresinden konuşmuş olan Cingöz Ali, kıs kıs gülererek bu manzarayı seyrediyordu. Memurun evden gittiğini görünce derhal binaya yanaştı ve çabucak eve girdi.

Her zaman yaptığı gibi hesabını yine sıkı tutmuştu. Komiser Abdiye, soyulduğunu haber verdiği dükkân, motosikletle on dakikadan aşağı ulaşılacak yerde değildi. Memur, hemen gidip gelse bile yirmi dakikadan önce gelemezdi. Bu müddet zarfında da Cingöz Ali gibi eli çabuk bir hırsız, hein evi baştan aşağı soyup yükte hafif, pahada ağır ne varsa çalabilirdi. Hem de götürmediklerini, komiserden öc almak için parçalayıp kullanılamaz hale getirirdi.

Ama Cingöz Ali eve gireli henüz beş dakika ancak geçmişti, ki Komiser Abdi de, Alinin açtığı pencereden sessizce eve kaymakta gecikmemişti. Cingöz Ali, ufak elektrik lâmbasıyla yazıhanenin gözlerini karıştırmaya başladığı sırada komiseri birdenbire tabanca elde karşısında bulunca fena halde şaşaladı. Okadar afalladı, ki komiserin taktığı kelepçeleri, altın kol saatini takılıvermişçesine sükûnetle kabul etmekten gayri bir şey yapamadı.

Yutmuşu benzediği dili tekrar yerine gelip de konuşacak bir dercede toparlandığı vakit, fena halde küskün, komiseri sordu:

— Komiser yahu.. nasıl oluyor da siz buradasınız?..

Abdi bey, şapkasını arkaya atıp bir koltuğa göktükten sonra, ders veren bir öğretmen tavrıyla şöyle dedi:

— Oğlum, bu senin yaptığın da hırsızlık mudur yani?.. Mesleğimizin adını batırıyorsunuz be!.. Ardi ardına üç hata yapılır mı?.. Yani, söyleseler inanmazdım vallahi... Sen bu işten el çek Ali!..

Ali, dut yemiş bülbül giydi. Komiser devam etti:

SİNEMA

Ray Milland

Hayatı:

Ray Milland 3 Ocak 1905 de İngiltere'nin Wales eyaletinde dünyaya geldi. Eskidenberi seyahat ve maceraya düşkündü. Onun için küçük yaşta gemici oldu ve denize açıldı. Bu hayattan bıktıktan sonra askerliğe atıldı. Bir müddet ordu hayatını pek sevdi, fakat gitgide bundan da bıkmaya başladı ve seyahate çıkarak Avrupa'da bir zaman doladı. Bu seyahati, mirasını kendisine bırakan bir akraba sayesinde yapabiliyordu. Bir sene sonra Londra'ya döndü ve Estelle Brody adında bir film yıldızını yemeğe götürdü. Estelle onu bir prodüktörle tanıştırdı. Prodüktör Ray'den pek hoşlandı ve onu hemen angaje etti. Asıl adı Jack Mullane olan delikanlı, böylece Ray Milland adı ile artistlik mesleğine atılmış oldu.

Filmleri:

Ray Milland Hollywood'lu bir prodüktörün gözünü çekti ve onun teklifini kabul ederek Hollywood'a gitti. Constance Bennett ile "Bought" isimli bir filmde oynadı, ama nedense hiç beğenilmedi. Tekrar İngiltere'ye döndü. Fakat altı ay sonra onu yeniden Hollywood'a çağırdılar. Bu sefer de muvaffak olamadı ve gene memleketine döndü.

Ancak altıncı defa Hollywood'a gelişinde muvaffakiyet kazanabilirdi "Bolero" da oynar oynamaz gözü çekti. 1940 senesine kadar 34 film çevirmişti. Fakat muvaffakiyeti hiçbir zaman parlak bir dereceye çıkmadı. Hep vasat rollerde oynuyordu. Derken bir gün "Lost Weekend - Kaybolmuş Hafta Tatili" filminde bir alkolik tipi yaratarak Akademi Mükâfatı kazandı. Son filmi Maureen O'Sullivan ve Barry Fitzgerald ile "The Big Clock - Büyük Saadet" tir.

Aşkları:

Ray Milland'ın hayatındaki en büyük aşk Muriel Webber'dir. Muriel uzun boylu, narin endamlı, sarışın bir kadındır. Ray onunla üçüncü defa Hollywood'a gelince tanıştı. Fırtınalı bir aşktan sonra evlendiler. Hâlâ evli ve mes'uttur. Daniel David adında bir de oğulları vardır.

Hususiyetleri:

Kestane rengi saçlı, mavi gözlü olan Ray, spormen bir adamdır. Ata binmekten, kürek çekmekten ve her türlü avdan çok hoşlanır. Eski maceraperestliğine rağmen artık durmuş oturmıştır. Dansa bayılır. Çok güzel step bilir. Evlere meraklıdır.

"Sen bu işten el çek Ali!.. Tam ardi ardına üç hata yaptın!"

— Bir kere a budala adam, Parlakyanın dükkânının karşısında telefon hücresi olmadığını sen bilmiyorsan, ben biliyorum. İkincisi, polise böyle telefonlu bir ihbar yapıldığı zaman, hemen enspektörlüğü açıp, nereden telefon edildiğini sormayı usul edindiğimizi de bilmen lâzımdı!.. Tabii ben de sordum. Ve bana, benim evin karşısındaki hücereden telefon edildiğini öğrenince, birinin beni evden uzaklaştırmak istediğini hemen anladım. Sonra da atlardım motosiklete, çıktım arka ka-

pidan, şöyle bir tur yapıp yayan olarak döndüm... Diyorum ya sana, sende iş kalmamış Ali!..

Cingöz Ali, süklüm püklüm sordu:

— Allah aşkına söyle... Şu üçüncü hata neymiş?

Komiser, sigarasını yakarak:

— Üçüncüsü de Kara Mehmedî, bu akşam saat sekizde yakaladığımı bilmemen!.. dedi. Herifi bir kere yakaladıktan sonra bir daha yakalamama lüzum var mıydı?..

Fazilet DERSİ

İnsanları iyiliğe sevketmenin verdiği hafiflik

Nakleden: I. Şerif

1925 yılında bir sabah yazıhanesine geldikten sonra mektuplarını açıp göz gezdirmeye başlayan banker ve tüccar Salomon Sevilla, birden bir mektupta durdu. Bu mektup, İzmirde otuz senedir alış-veriş ettiği, muteher tüccarlardan

şikliği ve bir insanı iyi yola sevketmenin faziletini düşünerek bas-bayağı sevindi. Hemen şapkasını başına geçirdi ve mektubun altında yazılı adreslerden birincisine doğru yollandı.

Bu adres, Altıncıdairedeki apar-

türüp ona bir palto ile bir bavul ve biraz çamaşır filân alan Salomon efendi, Abrahamı Galata rıhtımına götürdüğü zaman elini cebine attı. Bir zarf çıkardı ve:

— Bak oğlum! dedi. Bunun içinde bin beş yüz dolar para vardır.

Salomon Efendi, cebinden bir zarf çıkarıp delikanlıya uzattı.

Mordohay'dan geliyordu.

Mordohay efendinin mektubunda anlattığı şey, bir hayli entere-sandı:

Kendi yazıhanesinde çalışan, karısının akrabasından ve İzmirin e-lek üstü ailelerinden birinin oğlu, her nasılsa şaytana uymuş. Mordohayın kasasından elli tane binlik banknot aşırarak sırta kadem bas-mıştı. Vakıa, bu meseleyi derhal po-lise haber verip delikanlıyı yaka pa-ça tevkif ettirmek, isten bile de-ğil-di ama böyle bir hâdisenin şayi o-lacağı, gazetelerde yazılacağı mu-hakkaktı. O zaman, zaten hasta o-lan karısı fena halde üzülecek, bel-ki ağırlaşacak, çocuğun ailesi de rezil olacaktı. İyisi mi bu meseleyi sükûnetle halledip çocuğu yola ge-tirmek daha doğru olacak diye dü-şünüyordu. Zaten delikanlının ma-yası bozuk değildi. Kendisine nasi-hat verilirse yaptığı işe pişman ola-cağı ve doğru yola döneceği muhak-kaktı.

Modohay efendinin duyduğuna göre Abrahamın cebinde, Amerika-ya hareket etmek için bir de pasa-port vardı. Şimdi Salomondan rica-sı şuydu: Bu çocuğu İstanbulda, adreslerini aşağıya yazdığı yerlere gidip arasın ve bulsun... Kendisine adamakıllı bir nasihat edip pişman ettikten sonra ellinden elli tane binliği alsın ve çocuğa bin beş yüz dolar temin ederek kendisini Ame-rika gemilerinden birine bindirip selâmetlesin... Zira, böyle bir hır-sızlıktan sonra artık onu kendi ya-zıhanesinde çalıştıramazdı. Zaten Abrahamın İzmirde dönmek istemi-yeceğini de umuyordu.

Salomon Sevilla bu mektubu o-kuyunca hayatına getireceği de-ği-

tımanlardan birinin kapıcısını gös-teriyordu. Salomon efendi, oraya gitti. Abrahamı sordu ve tesadüf bu ya, hemen delikanlıyı karşısına getirdiler. O zaman banker:

— Sizinle biraz hususî görüşmek istiyorum. Şuradaki bahçeli gazino-ya oturalım! dedi.

Ve delikanlıyı karşısına aldıktan sonra insanlara faziletin lüzumun-dan, bir gün ölüp gidileceğinden ve dünyada iyi bir ad ve hatıra bi-rakmanın esas olduğundan dem vu-rup pek mükemmel bir nutuk irat etti. Meğerse Mordohay efendinin Abraham hakkındaki duyguları ga-yet doğruymuş... Delikanlının göz-leri yaşarmış ve hıçkıra hıçkıra, yaptığı hatayı itirafa koyulmuştu. Cebinde duran elli tane binlik ban-knotun âdeta elini yaktığını söylü-yordu.

Salomon Sevilla bu hali görünce çocuğa:

— Gel seni eve kadar götürüyüm. Orada sohbet ederiz! dedi.

Salomon efendi bekâr bir a-damdı. O akşam Abrahamla bir gü-zel yiyip içtiler. Bir hayli de dürüst-lükten, doğruluktan ve sadakatten bahsettiler. Neticede çocuğun, A-merikaya hemen yarın kalkacak bir vapur bulduğunu anlıyan Salo-mon:

— Zaten sen bu Türk paralarını huduttan çıkaramazsın! diyordu.

— Ben onları size iade edeyim de, siz Mordohay efendiye gönde-rin!

Abrahamın elli tane binliği ken-diliğinden ve daha bu hususta hiç-bir şey söylenmeden uzattığını gö-ren Salomon efendi, bu muvaffaki-yetine pek seviniyordu. O gece yat-tılar. Ertesi sabah, delikanlıyı gö-

Uzak bir ülkeye gidiyor, yeni bir hayata başlıyorsun. Bu para sana orada ilk sermaye vazifesini gör-sün... Dürüstlükten ayrılmamayı i-yice aklına yerleştirirsen hayatta muvaffak olursun!

Abraham, kendisine uzatılan zar-fı alıp cebine attı. İhtiyar banker-le baba oğul gibi sarmaş dolaş oldu-lar ve rıhtımdaki vapurun merdive-nine tırmandı.

Salomon efendi yazıhanesindeki masanın başına geçince kalemi eli-ne alıp İzmirdeki aziz dostuna müj-de mektubunu yazmaya koyuldu. Bütün olanları bitenleri tafsilâtiyle anlattıktan sonra mektubun sonuna sunuları ilâve etti:

«Artık merak etmene lüzum yok. 50 bin lirani şu taahhütlü kıymetli mektupla beraber sana gönderiyorum. Yazdığın gibi çocuğa bin beş yüz dolar verdim. Türk parasıyla iki bin lira eder. Masraflarımla be-ber iki bin beş yüz diyelim. Bu pa-rayı elli binin içinden kesmedim. Belki lüzumun vardır diye düşün-düm. Kısa bir zamanda masrafları-mı bana gönderirsin kardeşim.»

Bir hafta sonra Salomon efendi-ye İzmirden bir mektup daha geldi. Banker tebessümle mektubu açıp o-kumağa başladı ama okudukça yü-zü asıldı, okudukça gözleri büyüdü ve nihayet baygınlıklar geçirecek gibi oldu.

Çünkü İzmirli tüccar Mordohay, bu Abraham meselesinden zerre ka-dar haberi olmadığını bildiriyordu. Üstelik ilâve ediyordu ki yanında bu adda, bir katiyen çalışmamıştır ve kasasından 50 bin lira çaldığı ta-mamen yalandır. Asıl kötüsü de şuradaydı ki Salomonun Abraham-dan alarak İzmirde yolladığı binerlik elli banknot, oldukça iyi taklit edil-miş olmakla beraber tamamen sah-te paralıdır...

Salomon efendi, ne ustalıkla al-datılıp iki bin beş yüz lira masra-fa sokulmuş olduğunu farkedince, bir an felahtıysa da kendini çabu-cak toparlayıp göyle dedi:

— Müthiş oğlanmış şu Abraham be! Eğer Amerikada milyoner ol-mazsa yazıklar olsun bana!

KESKİN ZEKÂ

KARAKORSAN yarım yüzyıl boyunca Atlas Okyanusunu haraca kesmişti. Yakalayıp soymadığı gemi yoktu. Eline geçen mühim adam-ları da alıyor, götürüp Okyanusun ıssız adalarından birine bıraktık-tan sonra adadaki ormana ateş veriyordu. Bıçare kurbanlar da lodo-sun tesirile hızla tutuşan ağaçlar arasında yanıp kül oluyorlardı.

Ya, işte bu Karakorsan böyle insafsız bir adamdı.

Fakat yine de onun zulmünden yakayı kurtarabilecek bir adam çıkmadı değil. Korsanın bir gemide yakaladığı Con Kalok'la on bir arkadaşı da, usul üzere ıssız ve ormanlık bir adaya götürülüp bira-kıldılar. Karakorsanın adamları, adadaki ormanlara güney ve lodosa bakan taraftan verdiler ateşi ve çekilip gittiler. Çünkü nasıl olsa ateş, adayı güneyden kuzeye yalayacak, adada canlı hiç birşey bırakmıya-çaktı. Halbuki bu sefer korsanın umduğu olmadı. Con Kalok, baştan aşağıya ormanla kaplı adada hem kendini, hem de arkadaşlarını kur-tardı ve yaptıkları bir sala atlayıp tekrar İngiltere'ye dönebildiler.

Acaba Con Kalok bu işi nasıl yaptı dersiniz?

Geçenki işaret memuru bilmececi nisebeten kolaydı. Her zaman da zor olacak değil ya... Nisbeten kolaydı ama acaba okuyucuları-mızın hepsi keskin zekâlı çıkıp (3) numaralı otomobili geri bastır-mak suretiyle önce (1 ve 2) ye; sonra (4 ve 5) e; daha sonra da (6 ve 7) ye yol vermek gerektiğini buldular mı? Her halde bulmuşlardır.

Yavuz GAZETECİ

5

'YAVUZ KAPTANI' UCUZ AT-LATİYOR

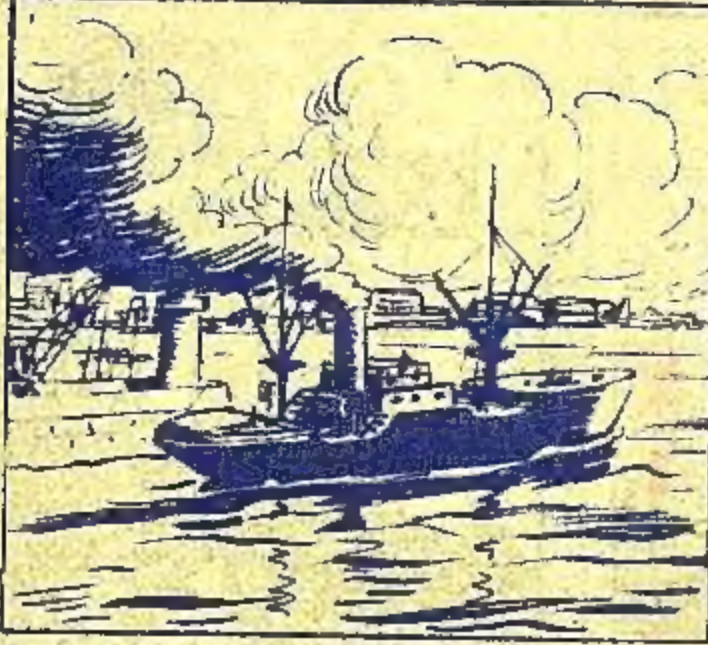
İNCE ELEMEYE LÜZÜM YOK
ÖTEKİLERİN YANINA
GİT!

HERKES İŞ BA-
ŞINA! BEŞ DA-
KİKA SONRA
KALKMALIYIZ!

SEN NE İŞ YA-
PARSIN?

ATEŞÇİYİM!

BİRAZ SON-
RA SANTA
MARYA DE-
MİR ALDI.

ŞİMDİ YA-
VUZ BİLME-
DİĞİ BİR GE-
MİYLE VA-
TANINDAN
AYRILIYOR-
DU.

NEN VAR SENİN?

SITMA NÖBE-
TİM TUTTU!

BİRAZ DİNLEN, BEN SENİN
YERİNE ATARIM

SAĞ OL!

DALGA MI GEÇİYOR O!
FABUK OCAK BA-
ŞINA!

KAPTAN,
O HASTA!

BEN HASTALIKTAN
ANLAMAM! FABUK
ALKÜREĞİ ELİNE!

AMA KAPTAN!

AL SANA! BU SENİ İYİ
EDER!

SANA DA NE
OLUYOR!

ZAVALLIYA
ACIMİYORMU-
SUNUZ!

BENİM İŞLERİME KARIŞMAK HA?
SENDE AL!

BİR KAÇ KİŞİ YAVUZU ZOR ZAPTETTİ,
YE DELİĞE TIKTI...

DURUMUM PEK HDŞ DE-
ĞİL AMA, MENDİZABEL'İN
İZİ ÜZERİNDEYİM YA!

GİT TE GÖR BAKALIM, MÜDAFAA ET-
TİĞİN HASTAYI NASIL DOMUZ GİBİ FA-
LİŞİYOR!

ARTIK JAKİ İLERİ GİDİYOR! BEN BAŞ AMBAR
DAKİLERİN NE OLDUĞUNU BİLİYORUM. İLK
VARDIĞIMIZ ŞEHİRDE
DNV HABER VERE-
CEĞİM!

ARKASI VAR

BRİK BRADFORD

ESRARENGİZ KUKLA

MÜTHİŞ HAKİKAT

KONU= Anna Luce

ÇİZEN= Bedri

KRISSİ NEKADAR ZAYIFLAMISIN? KAMP SANA HIÇ YARAMAMIS!

BEN SANA ONU YALNIZ GÖNDERMİYELİM DEMİSTİM!

5/9

KRISSİ EVE VARDIĞI İLK GÜN VE GECE, BELKİ DE YÜZ DEFA, OLANI BİTENİ ANLATIP ANLATMAK KARARI ARASINDA ÇİRPİNDİ, DURDU.

ZANNEİYORDU Kİ, ANNESİLE BABASI BUNA İNANMIYACAKLAR... NETİCEDE EN DOĞRU İŞİN SERJİN GELİP KENDİSİNİ ANNESİNDEN İSTEMESİNİ BEKLEMELER OLACAĞINA KARAR VERDİ.

BERİ YANDA ANNESİLE, BABASI, ÇOK ÜZGÜNDÜ.

ESKİSİNDEN DAHA BETER HASTALANMIŞ SANKİ...

GÖZLERİ DE

HEP KAPIDA...

HER ZİL ÇALIŞTA KAPIYA KOŞUYOR. BİRİSİNİ BEKİYOR GALİBA...

ANA İLE BABA, KIZLARINI DAHA ZAYIF VE SÖLGÜN BULDULAR.

BİR GECE KRISSİ UYKUSUNDAN AĞLAYIP HAYKIRARAK UYANDI. ANNESİ KOŞUNCA KIZININ ELİNDE BİR NİŞAN YÜZÜĞÜ GÖRDÜ.

NE VAR KIZIM? NE OLUYORSUN?

ANNECİĞİM, BU YÜZÜK BENİM NİŞAN YÜZÜĞÜM BEN ORADA EVLENDİM. KOCAM GELİP BENİ ALACAKTI!

BİR TÜRLÜ İNANAMIYORUM SAKIN, ÇOCUĞUMUZUN AKLINDAN BİR ZORU OLMASIN! HALİ HIÇ NORMALE BENZEMİYOR DA...

ANNESİ DEHŞET İÇİNDE KALMIŞ VE KRISSİYİ ÇOK SIKIŞTIRMISTIMA KIZIN ANLATTIKLARINA BİR TÜRLÜ İNANASI GELMİYORDU. BU İŞİ KOCASINA AÇTI.

TAM O GÜNLERDE ANNESİNİN HEMŞERİSİ OLAN BİR DOKTOR MİSAFİRLİĞE GELMİŞTİ.

AH DOKTOR! HIZIR GİBİ YETİŞTİNİZ. SİZE PEK MUHTACIM. BİZİM KRISSİ ÇOR RAHATSIZ!

ZANNETMEM! KRISSİ ESKİDENBERİ GAYET HAŞSAS, TUHAF BİR KIZDIR. KORKAKAK BİR ŞEY OLMAMALI!

DOKTOR MORİS, ANNESİNİN İSRARİLE KRISSİYİ SIKI BİR MUAYENE ETMİŞTİ. BU MUAYENEDEN SONRA SÖYLEDİĞİ SÖZLER AİLENİN SAKIN HAYATINI ALLAK BULLAK ETTİ.

AN! ÜZÜLME!... KRISSİ GEBE!

NE DİYORSUNUZ DOKTOR! KATİLEN İNANAMAM! İMKANI YOK BUNUN!

SAYFAYI ÇEVİRİNİZ

KRISSI DOKTORUN VE ANNESININ UZUN UZUN SORULARINA CEVAPLAR VERİYORDU. LAKIN BUNLARIN HEPSİ ÇOK MÜH-
HEM VE ANLAŞILMAZ ŞEYLERDİ.

İSMİNİ HATIRLIYAMI-
YORDUM ANNECİĞİM.
LAKIN MESHUR OL-
CAK BİR İSİM... EVET, EVET
ONUNLA KÜÇÜK BİR KİLİSEDE EV-
LENDİK. BANA "KÜÇÜK KARICIGIM"
DİYORDU!

SONRA ÜÇÜ BAŞBAŞA VERİP KONUŞMUŞLARDI. KRISSI
BUNLARI KAPININ ARKASINDAN KALBI ÇARPARAK DİNLEMİŞ-
Tİ.

TİPKİ BİR RÜYA GÖRMÜŞ GİBİ...
MASUMANİ BİR RÜYA... ONU
KURTARMALIYIZ. HAYATI ES-
KİSİ GİBİ DEVAM ETSİN.

SEN ONU BENİM SAY-
FIYEDKİ EVE GETİRİRSİN!
DOĞUM OLUNCAYA KADAR HER-
KESİN GÖZÜNDEN UZAK
OLUR!

ANA İLE KIZ...
DOKTORUN EVİ-
NE GİTTİLER.
BABASI İSE, KI-
ZININ HAYATINI
BERBAD EDEN
ADAMI BÖŞ YE-
RE ARAMAGA KO-
YULDU.

FAKAT NİKÂHI
KİYAN PAPAS
ORADAN AYRIL-
MIŞTI. YENİ PA-
PAZ NİKÂH KA-
KAYITLARINI BÖŞ
YERE ARADI,
DURDU.

KAYDEDİLME-
MİŞ BİR NİKÂHI İPTAL ETMEK BOŞ BİR-
ŞEY OLUR. BELKİ DE BU YALNIZ
BİR TAKDİS, MİRASI.
MİNDEN İBARETTİSİZ
BUNU OLMAMIŞ FAR-
Z EDEBİLİR
SİNİZ

BİR KAC AY SONRA BİR KIZ ÇOCUĞU DÜNYA-
YA GELMİŞTİ.

ANNE GÖSTER ONU BANA!
NE DE KÜÇÜK ŞEY!

YAVRUM, SEN DE
KÜÇÜKSÜN!

NEDEN,
ANNE NEDEN?

ÖYLE YAVRUM. BABAN VE
BEN ONU KENDİMİZE EVLÂT EDİNDİK. ONA
ADIMIZI VERDİK. BUNU DÜNYADA BİZ-
DEN BAŞKASI BİLMİYECEK. VE
SENİN HAYATINDA HİÇ BİR DEĞİ-
ŞİKLİK OLMAYACAK!

BENİM KIZIM DEĞİL Mİ,
ANNE?

BENİ DİNLE KRISSI
O SENİN KIZ KARDE-
ŞİN OLACAK!

ARKASI VAR

Son NUMARA

Nakleden: A. B. Cangil

Günlerden bu gün Amerika'nın kaş uçmaz kervan geçmez yerlerinden biri olan Colorado'daki Santa Kükaranın en büyük meyhanesi olan «Keyfil Marı»nın duvarlarında koça koca ilânlar görüldü. Dünyanın en büyük hokkabazı Bellaçini gelmişti. Kasaba halkına emsalsiz hünrelerini ve marifetlerini gösterecekti.

Kendini bildi bileli her işini ta bancasıyla gormeye alışmış bir adam olan Ceymis Baring ilandaki yazıları parmağıyla soke soke okurken bir yerde durdu. Orada koca bir 50 rakamı vardı ve şöyle donuyordu: «Seyircilerden kim, meşhur hokkabazın hünrelerinden birini taklit edebilirse kendisine 50 dolar mükâfat verilecektir»

Baring bu vaade inanmadı. Fakat çevresindeki dağlılar, bu işi pek merak ediyorlardı. Uzun boylu, bir munakaşadan, yanı her kafadan bir ses çıktıktan ve bir hayli söğüp sayıldıktan sonra nihayet hokkabazın o gece vereceği temsile girmeye kararlaşurdılar.

Ve gece «Keyfil Marı»nın salonu hınca hınç doldu. Bellaçini, az marifetli adam değilmiş. Önce sahneye çıkıp seyircilere bir hayli lâkırdı etti. Marifetlerinden birini olsun taklit edebilece 50 dolar vereceğini bir kere daha bildirdikten sonra elli dolar kazanmak için safi göz kesilen seyircileri önünde hünrelerine başladı. B. dağdan inme güruhunun ağızları açık kalmıştı. Şaka değildi. Hokkabaz, başındaki silindirik şapkayı çıkarmış, borabos olduğunu herkese gösterdikten sonra elini içine daldırarak ve iki beyaz tavşan, bir sürü çiçek sakısı çıkararak bütün sahneyi çiçek bahçesine çevirmişti.

Hele sahneye bomboş bir şişe getirip de yarım düzine kadeh sıraladıktan sonra seyircilerini çağırıp teker teker ne içkisi istediklerini sorarak her birine istediği içkiyi o boş şişeden renk renk sunmaya başladığı zaman, kürk avcılarının da, kovboyların da gözleri faltaşları kadar olmuştu. Ne alkış ne alkış! Fena mıydı yanı? Bir dolar ver hem hünre seyret, hem de istediğin içkiyi iç.

Kovboy, hayretlerinden kuşuk dillerini yutacaklardı Baring'ın su ratı ekşimişti. Yanında oturan arkadaşının kolunu dürttü

— Olmıyacak. Biz bu heriften

50 dolar değil, 50 para lile kazana mayız.

Baksana kardeşim şeytan gibi bir adam.

Hele hele Bellaçini sahneden inip de elindeki şapkaya, müsterilerin burunlarından, kulaklarından, cepleri, enselerinden sıkır sıkır altın dolarlar dokimeye başladığı zaman artık seyirciler ıvıca almaya başlamış bulunuyorlardı.

Ve bütün bu numaralarla Bellaçini bir yarım tanrı mevki kazandı ama ne yazık ki en sonda göstermeye kalktığı numara, bütün işi bozdu.

Hokkabaz, sahneye bir senpa yerleştirdi. Şehpanın üstüne yanan bir mum koydu. Üç adım geri çekilerek tabancasını çıkardı ve «Gum» etmesiyle mumun sonmesi bir oldu.

Bunu görür görmez evvelâ Baring sonra da bütün salon ayağa kalktı.

Yak o mumu! diye bağırdılar.

Bellaçini şaşkın, mumu yaktı Baring'ın tabancasını çekmesiyle «Gum» etmesi ve mumun sonmesi bir oldu. Bir daha, bir daha, bir daha Salonun ta diplerinden tabancalar atılıyordu ve mum sondukları yor bir daha yakılıyor, tekrar son duruluyordu.

Nihayet kuvvetli kollar sahneye doğru uzandı.

Sokul bakalım şu 50 dolarları!

Zavallı Bellaçini, üç, beş kışya eluşer dolar dağıttı ama, aidi arkas gelmiyordu ki. Daha fazla veremeyeceğini söylemeye henüz yeltendiği sırada tabancalar tekrar gumburdemeye, yakası açılmadık kufur,er salonu çin çin oturtmaya başladı. Ve birden baktılar ki Bellaçini ortada yok.

Baring, arkadaşlarına döndü.

Haydi, Herif şimdi de kendini yok etti. Gâdehmi artık.

Kim söz dinler? Seyirciler, elden giden elli dolarların hincını hokkabazdan çıkaramıyacaklarını anlayınca sahnede girdikleri ne kadar sakı ve eşya varsa hepsini kurşanlarla kırıp geçirmeden ve delik deşik etmeden çıkmadılar.

Bellaçiniyi bir daha oralarda gören olmadı. ni ilâveye lüzum var mı?

“ Sokul bakalım şu elli doları! ”

İYİ SAATTE OLSUNLAR

Yazan: KEMALETTİN TUĞCU

Esrarengiz Aşk ve Macera Romanı: 5

Bir boş dakika kadar ben orada hisini dinledim, karımın yüzün kaldım ve bütün dikkatimle içerdeki telâhı gözden kaçırmadım. Kimiye' sordurdu sordu.

Koşkun içinde gürültü duydu-
nuz mu?

- Evet, Bir kapının tatlı bir gıcır-
tı ile kapandığını işittim. İşte bu
kapı gıcırta duyulduktan sonra
karım: «Seni burada alıkoydum,
Yorgunsun değil mi? Haydi çık-
alım» dedi.

O gece de bende neyeden eser
kalmamıştı. Bahaneler bularak bu-
tün koştur dolaştım. Hatta dolapla-
rın içine baktım. Hayır kuma-
lar yok. Veya bu evin odalarındaki
birden fazla kapılar yüzünden onu
görmedim. Esasen onu görmemiş de
değilim. O karımın bir hayaleti-
dir. Karım gibi giyinir, onun ses-
ne, onun hareketlerine malikim.
Belki, belki de çok defa karımın
yerine koynuma da girmiş ve kol-
larını boynuma dolamış bulunmak-
tır.

Alında yeniden boncuk gibi
terler beliren ressam sustu. Derin
derin soluyordu. Sonra birden.

- Karımın bir peri veya perilere
karışmış bir insan olduğu kanaati
bende gittikçe daha kuvvetli bir yer
tutuyor. Onu çok fazla seviyorum.
Fakat artık ondan korkuyorum.
dedi.

Tuğrul tamamıyla sakın bir ses-
le sordu:

- Kapıların çift yapılması hak-
kında kayınpederiniz merhum size
bir lahta bulunmadı mı?

- Bulundu, Oğlum, demişti. Sa-
mihanın garip âdetleri bulunduğunu
söylemişim. Bunu sana izah ve
isbat etmek için şu kapıları ortaya
koyuyorum. Hiç lüzumu olmadığı
halde odadan odaya birer kapı aç-
tetti.

Ressam perişan bir halde çıkıp
gitmişti.

Sabık emniyet müdürü uzun u-
zadıya anlatılan hikâyesinin kendi-
sinde hiç de yer etmediğini anlat-
mak ister gibi yazihanesini adım-
lamağa başlamıştı.

Müşteriyi teyiden dönen mu-
avin gittikçe kararan yazihanesinin
bir köşesine yerleşerek Üstadın sö-
ze başlamasını bekledi.

O, gencin heyecanına mukabil
küçük bir para hesabını sesli bir
halde yapıyor ve arasıra parmak-
larını rakham gibi kullanıyor, ba-
şını iki tarafa sallıyordu.

Birden durdu ve:

- Vakit tamam, dedi! Bugün-
lük buralardır.

İnce gri perdesini aldı, sabır-
sızlığı artan delikanlıya kayıtsız
bir selâm vererek çıkıp gitti.

Yalnız kalan ve patronun masa-
sında bulunan küçük hoparlör
sayesinde ressamın bütün anlatık-
larını duymuş olan muavin hay-
kırdı:

Ne adam yarabbi! En lü-
zumlu zamanlarda bile vaktini sek-
tirmez.

Ancak ertesi gün ve sabah işle-
rini sonuna kadar bitirdikten son-
ra Tuğrul alaylı bir eda ile seslen-
mişti:

- Ey dostum, bana henüz fik-
rini söylemedin. Şu genç ve güzel
ressamın başına gelenler hakkında
ne düşünüyorsun.

Muavin ince düşünmeği ve bu

kabil minakâatları pek severdi.
Daha sabırsız ve çok heyecanlıydı.

- Ben, ded., Bu gencin bir ev-
hama kapılmadığını sanıyorum. Or-
tada maddî deliller var. Bilhassa
bu ikilik meselesi insana olağanüs-
tî bir hadise karşısında bulundu-
ğunu anlatıyor.

Mudur Amerikan yazihanesinin

sevkediyor, ikisi de duman. Fakat
Lunsi yanı şü, elimden çıkanlar
maddeye mustenittir. Diğerı sayıf
bir dimağın diğerlerini boğuna yo-
racak bir mahsulü.

Muavin telâhı etti

- Butun medenî haklara ve ze-
kâsına sahip olduğu muhakkak bu-
lunan bu genç ressamın bu derece-

hamlar verdiğini düşündüğünü bil-
diği halde yine kızıyordu. Onun bu
haline bir türlü alışamamıştı.

Tuğrul bir, akı halka daha çıkar-
tırmak:

- Maalesef, dedi İnsanlar dâ-
ma tesir altındadırlar. Muhtî in-
san her zaman için hâkimî olmuştur.

- Faka ehminin altında bulu-
nan bu hâdise.

Dikkat et, ehminin altında bu-
lunan bu saçma hikâyeye diyecektin.

- Ben hiçbir saçmalık bulmuyo-
yorum. Ve size bu genç ressamın
muhakkak bir oyunun kurbanı ol-
duğunu isbat edeceğim.

-- Bunu gormeyi pek isterdim.

-- Önce elimizde madde olarak
bir mektup var. Bu mektubun Sa-
mihanın babası Hüseyin'e ait oldu-
ğu kısa bir tahkikle bulabiliriz. Bu-
nu bulduğumuz takdirde içindeki i-
fade bize makbuldür. Bu ifadede
de bu evlenmenin mutlaka bir felâ-
ketle neticeleneceği yazılıdır. Bu da
bize ressamın evlenmesinden önce
bu koştur birtakım fevkalâdehik-
rin saklı bulunduğunu gösterir.

Devam et bakalım

İkinci olarak bu koştur gider,
mevzabâhis olan bu mektupların
pencereleri de ağızlarında birer
madde halinde görünür.

Evlerde böyle durum olan
kapı ve pencereler daima esrar-
engiz bir maksada hizmet için mi
bulunmaktadır. Bilhassa bir çok oda-
larda iki kapı mevcudiyeti daima
görülmekte değil midir?

- Evet amma bunlar ilk plânda
evle birlikte yapılmaktadır. Sonra-
dan yapılanlar bir ihtiyaç, bir
maksat üzerine yapılmıştır.

Kullanış bakımından genç
kız tabasını evde böyle bir tadilat
yaptırmağa mecbur edemez mi?

Ressamın ifadesinden anlaşı-
ldığına göre, babası da kızının bu
arzusunu garabetle izah etmekte-
dir. Bu garabet öyle kuvvetli ve ille-
ris tehlikeli bir hal ki baba kızını
sevdiği halde evlendirmek istemi-
yor.

Tuğrul küçükük bir deftere bir-
takım kelimeler yazmağa başlamış-
tı. Bu arada yazdıklarıyla hiç alâ-
kadar görümeden konuşuyordu:

- Ben bunların içerisinde ma-
saldan başka bir şey göremiyorum.

- Fakat Ressama sekiz gün
mühlet vermiştiniz. Sekiz gün son-
ra her şeyi ortaya çıkartacağınızı
söylemiştiniz.

- Onun hasta olduğunu söyle-
mek için sekiz gün pek kısa bir
müddet değil sanıyorum.

Uzaktan uzağa boğuk bir zil
sesi duyuldu. Tuğrul gülerek:

- İster misin, dedi. Şimdi Ba-
yan Samiha bizi ziyarete gelsin!

Muavin telâhı gitti, Beş dakika
sonra yüzü kıpkırmızı, kapının eşi-
ğinde ifiliyordu:

- Bayan Samiha üstadı görmek
istiyolar.

Tuğrul hiç telâh etmedi. Kısa-
ca:

Buyursunlar! dedi
Yazihaneye son derecede güzel,
yı giyimli asil edalı bir genç ka-
dın girdi. Ahenkli bir sesle:

- Tuğrul Bey? diye sordu.

Sabık müdür gayri ihtiyari aya-
ğa kalktı ve kendisini tanıttı:

- Benim efendim

- Kısa bir müddet için sizl ra-
hatsız edeceğim.

(Arkası var)

Hızla fırladığı zaman karımın, bütün süratle yatak odasına daldığını
gördüm.

koltuğuna daha rahat kurularak so-
garasından çıkan halkalara hayran
hayran bakarken:

- Bu da bir hünördür dedi.

Muavin sordu:

- Hangisi Üstadım?

- Sigara dumanını halka çek-
tinde çıkartmak.

Muavin kızardı

- Boş vakitlerin pek basit bir
eğlencesi olan bu işi beni dinleme-
ğe tercih etmeniz karşısında hay-
ranım.

- İki mesele arasındaki tenzer-
lik beni sigara dumanından çıkan
şu lâtif halkalarla meşgul olmağa

ye kadar vehimli olduğunu kabul
etmek bir çeşit haksızlıktır Üstad.

Bazen zayıf dimağların mah-
sulü böyle bütün sekâ ve mantıkla-
rına sahip olduklarını zanneden
gencleri de hayretler içinde bırakı-
yor demek.

Muavin kızar gibi oldu

- Size hiçbir zaman tesir altın-
da kalmadığımı bugüne kadar isbat
etmiş değilsem bundan sonrası için
kendime güvenemem.

Genç adam sabık emniyet müd-
rünün bazan hiddet hallerinden de
çok etmiş hiddetin insana
kendisini müdafan bakımından il-

Büyük Müsabakamızın Neticeleri

Geçen sayımızda birinciden yücüne kadar kazanan numaraları ilân etmiştik. Bu sayıda yüzbirinciden itibaren kazanan numaralar listesini neşre devam ediyoruz.

Yüzbirinciden dörtyüzüne kadar:

(TÜRKİYE YAYINEVİ Polis Romanları serisinden AKROYD'UN KATLİ adlı 1,5 lira değerindeki heyecanlı romandan birer adet kazanan numaralar.)

52 - 77 - 95 - 127 - 156 - 198 - 210 -
245 - 249 - 274 - 313 - 352 - 4618 - 4630 -
5263 - 5829 - 6293 - 6728 - 7489 - 7647 -
8887 - 8919 - 9043 - 9502 - 9681 - 9787 -
9851 - 10000 - 10715 - 10823 - 11261 -
11364 - 11867 - 12078 - 12197 - 12398 -
12502 - 12544 - 12651 - 12840 - 12907 -
12944 - 13057 - 13171 - 13325 - 13719 -
13730 - 13747 - 14041 - 14167 - 14180 -
14211 - 14276 - 14339 - 14480 - 15274 -
15277 - 15424 - 15520 - 16159 - 16202 -
16215 - 16218 - 16226 - 16292 - 16294 -
16302 - 16354 - 16407 - 16479 - 16499 -
16505 - 16634 - 16697 - 16723 - 16771 -
16777 - 16806 - 16831 - 16843 - 16856 -
16913 - 16978 - 16981 - 17108 - 17116 -
17158 - 17199 - 17291 - 17337 - 17347 -
17354 - 17464 - 17479 - 17481 - 17521 -
17627 - 17665 - 17718 - 17884 - 17887 -
17917 - 17931 - 17937 - 18022 - 18035 -
18054 - 18073 - 18087 - 18098 - 18118 -
18126 - 18129 - 18195 - 18206 - 18252 -
18332 - 18352 - 18376 - 18408 - 18456 -
18477 - 18718 - 18938 - 18967 - 18973 -
19041 - 19195 - 19214 - 19225 - 19276 -
19343 - 19429 - 19430 - 19438 - 19446 -
19469 - 19535 - 19539 - 19554 - 19560 -
19596 - 19602 - 19637 - 19640 - 19644 -
19679 - 19689 - 19692 - 19725 - 19761 -
19977 - 19800 - 19854 - 19858 - 19939 -
19965 - 20007 - 20018 - 20090 - 20106 -
20228 - 20233 - 20270 - 20281 -
20326 - 20330 - 20390 - 20396 - 20422 -
20471 - 20479 - 20499 - 20611 - 20636 -
20726 - 20734 - 20888 - 20895 - 20900 -
20905 - 21012 - 21030 - 21041 - 21092 -
21204 - 21206 - 21230 - 21258 -
21298 - 21301 - 21467 - 21547 - 21591 -
21621 - 21701 - 21804 - 21888 - 21962 -
22173 - 22233 - 22418 - 22550 -
22619 - 22694 - 22725 - 22832 - 22929 -
23031 - 23253 - 23294 - 23372 - 23457 -
23549 - 23712 - 23790 - 23908 - 24060 -
24087 - 24135 - 24298 - 24343 - 24474 -
24531 - 24579 - 24658 - 24791 - 24845 -
24897 - 25006 - 25265 - 25439 - 25558 -
25751 - 25768 - 25843 - 25894 - 25960 -
25980 - 26136 - 26149 - 26166 - 26191 -
26226 - 26258 - 26285 - 26310 - 26346 -
26481 - 26514 - 26574 - 26752 - 26760 -
26924 - 26953 - 26969 - 27130 - 27165 -
27171 - 27175 - 27265 - 27322 - 27349 -
27389 - 27551 - 27644 - 27691 - 27695 -
27742 - 27765 - 27775 - 27785 -
27787 - 27842 - 27926 - 27992 - 28028 -
28066 - 28074 - 28105 - 28154 - 28162 -
28169 - 28186 - 28261 - 28283 - 28298 -
28338 - 28478 - 28485 - 28503 - 28514 -
28530 - 28743 - 28746 - 28781 - 28783 -
28820 - 28852 - 27883.

Kupon Göndermiş Olanlar Dikkat Ediniz!

Bazı okuyucularımız idaremi-ze başvurarak kuponlarını bize göndermiş olduklarını ve fakat kupon numaralarını unutmuş bulunduklarını söyleyerek kupon numaralarını adlarla ve adreslerle birlikte neşretmemizi istiyorlar. Yer darlığı yüzünden böyle bir şeyi ancak bu kolonda yapabiliydik ki, bu da isim ve adreslerin aylarca sürmesi demek olurdu. O halde istenilen bu şey yapılmıyacaktır. Fakat esasen İstanbul dışından hediye kazanmış olanların hediyelerini adreslerine gönderiyoruz. İstanbuldaki okuyucularımızdan da böyle bir şüphesi olanlar gelip idaremizde hazırlanmış olan numaralı ve adresli listede kendi adlarını aramalıdır. Ancak şüphelerini bu suretle giderebilirler.

GİZLİ VAZİFE !...

MANDRAKE

SİHİRBAZLAR KRALI

5

SİZ ONU TANIMAZSINIZ... BEN DEKOR-
LARIN ARKASINDA FACIA OYNANMASINI
İSTEMİYORUM! BU KIZIN NİŞAN-
LISI NOR-
VEL BİÇAK ATICILIĞIN
DA GAYET USTA-
DIR!

BİÇAK ATICILARINI KENDİNİZE
DÜŞMAN ETMEYİN!

MERAKA LÜZÜM
YOK... BEN BUR-
YA EKMEK YEME-
ĞE GELDİM, Bİ-
ÇAK YEMEĞE
DEĞİL!

LİLİ, SEN BU MANDRAKE
İLE GEZİP TOZMAKTAN VAZGEÇ

MANDRAKE
ÇOK KIBAR
ADAM AMA NOR-
VEL...

DÜNYAYI GEZMİŞ...
GÖRGÜLÜ, BİL-
GİLİ, TERBİ-
YELİ...

ÖYLE-
Mİ?
BEN ONU
BUNU BİL-
MEM! O
HERİFLE
PEKALAKA-
DAR OLNA,
SONRA
KARIŞMA!

HERİFİN SURATINI
DEĞİŞTİRMEK ZOR-
RUNDA KALIRIM
SONRA!

MARİ SİZİN
NUMARANIZ
ÇOK GÜZEL
OLMUŞ

SAYENİZDE!
SİZİ TEŞEKKÜR
EDERİM, MAN-
DRAKE

RAHATSIZ ETMİYORUM YA KATI-
YEN!
ZATEN GİDİYORDUM
ALLAH AISMARLADIK
MANDRAKE!

MARİ'Yİ ÇOK SEVERSİNİZ
DEĞİL Mİ? KENDİ-
HAKİKATEN
GÜZEL
KIZ!

SİLE ÇOK İYİ AR-
KADAŞSIZ!

ARKADAŞ MI? ERKEKLE
KADIN ARKA-
DAŞLIĞIN İNA-
NAMAM DOĞ-
RUSU

BENİ AFFEDİN MİLİ, YE-
MEKTEN ÖNCE ŞU
MEKTUBU BİTİR-
MEM LAZIM!

BENİ YEMEĞE
DAVETETTİĞİ-
NİZ İÇİN
TEŞEKKÜR EDE-
RİM!

YEMEĞE DAVET ET-
Tİ HA?

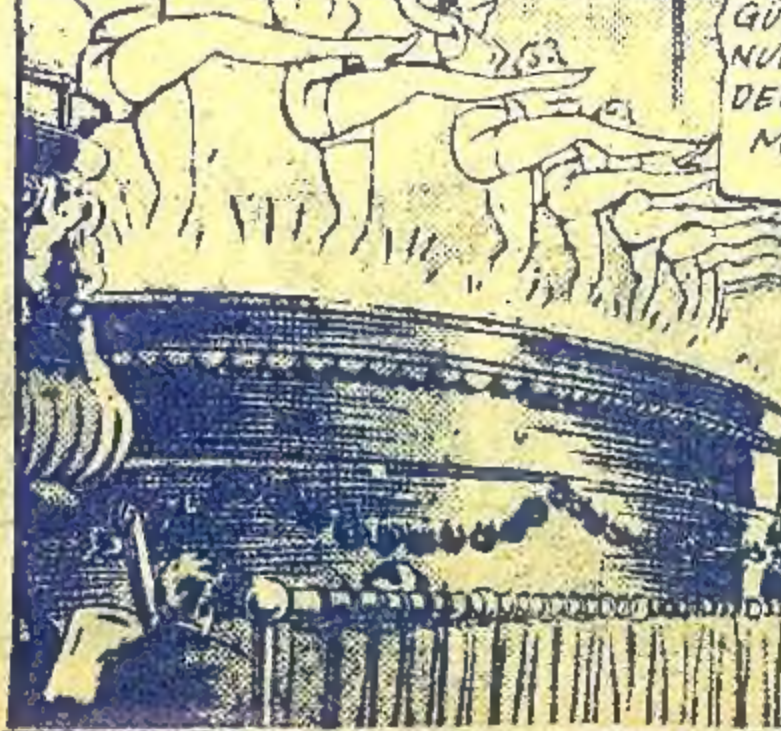
BEN YEMEK İÇİN
TAM SAAT YEDİ-
DE HAZIR
OLURUM!

YAHİ EVET
AMA...
PEKİ!

YEMEĞE DAVET
EDİYOR! BU BÖY-
LE YÜRÜMEZ!

GÜZEL
NUMARA
DEĞİL
Mİ?

FEVKALÂDE! ARTIK BA-
NA MÜSAADE YEME-
Ğİ LİLİ İLE YİYECE-
ĞİM!

ARKASI VAR

BİNBİR ROMAN

NAT PINKERTON

MARSEL BİRŞEY SÖYLEMEDİ, DEMEK USTAD!

ŞAY MALON'E DAIR HİÇ BİRŞEY SÖYLEMEDİ. YA HABERİ YOKTU, YA DA YALAN SÖYLEDİ. DOĞRUSU ŞAŞTIM KALDIM, MORİSON!

AMA, ZİHNİMİ KURCALIYAN BİRŞEY VAR... PRİSİLLA BLAK BİRİSİNİ BEKLIYORMUS, BU BİRİSİ BEŞBİN LİRA GETİRECEK MİŞ! BU BANA BİRŞEY HATIRLATIYOR YA!...

BEŞ BİN LİRA PEK FAZLA BİR PA-BEKLIYORMUSUN? HANİ DEREK STERLOK ADIN DA BİRİNİN BENİ ZİYA-

SON GELEN MÜSTERİLERİMİZ Mİ, DEDİN? TAMAM! BULDUM MORİSON! HATIRLIYORMUSUN? HANİ DEREK STERLOK ADIN DA BİRİNİN BENİ ZİYA-

RETE GELDİĞİ GECE...

KARIM BİR HAFTA EVVEL BİRİNE BEŞ BİN LİRA VERDİ. BU GECEDE BİR BEŞ BİN DAHA VERİYOR! SİZE ANCAK BUKADAR SÖYLYE-BİLİRİM. BANA YARDIM EDİN!

BAY DEREK, BU MESELEYİ HALLEDEYİM DİYE BANA MÜHİM BİR PARA TEKLİF ETTİ... AMA BEN REDDETİM, ÇÜNKÜ FAZLA BİR MALUMAT VERMİYORDU. SADECE BİRİSİNİN KARISINA ŞAN-TAJ YAPTIĞINI SÖYLÜYORDU.

YA BUNUN ŞAY MALON'LA NE ALAKASI VAR, A EFENDİM?

GÖRMÜYORMUSUN, BEŞ BİN KÂĞIT! PRİSİLLA NİN BEKLEDİĞİ DE BU KADAR PARA GETİRECEK MİŞ!

EVET, AMA BELKİ BİR TESADÜF TÜR!

İNSANIN HEVESİNİ KIRMA MORİSON! BENİM Kİ TAHMİN DEN İBARET. AMA BURNUM İYİ KOKU ALIR, BİLİRSİN! HAYDİ ŞAPKANİ AL!.. BAY STARLOKU GÖRMEĞE GİDİYORUZ!

DEREK STERLOKUN YAZIHANESİNDE.....

BUYRUN KARTIM. BAY STARLOK, BENİ TANIRLAR! AMA KENDİSİ ŞEHİRDE DEĞİLLER, EFENDİM!

KENDİLERİNİ NERDE BULABİLİRİM? MUTLAKA KONUŞMAM LÂZİM

SİZE NERDE OLDUKLARINI SÖYLYEMEM, BEYEFENDİ. AMA ÇOK MÜHİM SE AVUKATIYLA GÖRÜŞÜNÜZ. BAY STARLOKUN BÜTÜN İŞİNİ O İDARE EDER!

HA, BAYAN STARLOKLA ÇOCUKTA ONUNLA BERA-BER Mİ GİTİLER?

GAFILAVLANMADI MORİSON! STARLOKLARIN ÇOCUĞU OLDUĞUNA DAIR ELİMİZDE HİÇ BİR DELİL YOK, A EFENDİM!

BU SIRADA HASTANEDE....

ŞAYDAN BİR HABER YOK, DEĞİLMİ, PAGAN? PINKERTON NE YAPIYOR?

TELEFON ETTİM, NE PINKERTONU NEDE MORİSONU BULAMADIM. AMA BU İYİYE ALÂMETTİR DOLLI, DEMEK BİR İZ ÜZERİNDELER.

STARLOKUN AVUKATININ YAZIHANESİNDE.....

HOŞ GELDİNİZ BAY NAT! BİR EMRİNİZ Mİ VAR?

DEREK STARLOKU ARIYORUM. İKİ HAFTA EVVEL BENİMLE GÖRÜŞMÜSTÜ!

BURADA DEĞİL! NEREDE OLDUĞUNU BEN DAHI BİLMİYORUM. EMİN OLABİLİRSİNİZ

KARISI VE ÇOCUĞU DA YANINDA MI?

PINKERTON! NE DEMEK İSTEDİĞİNİ BİLMİYORUM. AMA BANA OYUN OYNAMAGA KALKMA! ONLARIN ÇOCUĞU YOK! MANEVİ EVLÂTEDİNMEK İSTEDİLER BİR TÜR LÜ OLMADI!

ARKASI VAR